

متن پرسش

سلام علیکم می‌خواستم بپرسم جناب محی‌الدین ابن عربی رحمت الله علیه در این حکم و امثالهم با توجه به اینکه شیعه ای بوده که تقیه می‌کرده و در عرفان کسی پس از انبیا و اوصیا به پای او نمی‌رسد، این بزرگ عارف الهی می‌خواهند ما را در چه محیط و تاریخی حاضر کنند و به کجا نظر داشته اند: «من أكل أو شرب متعمدا فقال قوم: عليه القضاء و الكفارة التي أوجبها (الشرع) في الجماع. و قال آخرون: لا كفارة عليه. - و الذي أقول به: إنه لا قضاء عليه و لا كفارة، فإنه لا يقضيه أبدا... اگر روزه دار عامدانه چیزی بخورد یا بیاشامد، گروهی گفته اند که قضا و کفاره ای که شرع در بحث جماع روزه دار واجب کرده بر وی واجب است و دیگران گفته اند کفاره ای بر او واجب نیست. آن چه که من بدان اعتقاد دارم آن است که نه قضا و نه کفاره بر او واجب نیست و هرگز روزه اش را قضا نمی‌کند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که آیت الله جوادی در شرح فصوص الحکم فرمودند این عربی از نظر فقهی سنی‌مذهب است و بر همان مبنا نظر می‌دهد و از عقیدتی شیعه می‌باشد. و از این جهت این نوع گفتار را باید در رابطه با نگاه فقهی او مدّ نظر داشت. موفق باشید